

19 september 2011

Een mug is erin geslaagd om mijn muskietennet binnen te sluipen. Ze heeft mij goed geprikt. Ik zie ze zitten en klop ze dood. Het heeft vannacht een uur lang hard geregend.

King is zoals afgesproken stipt (!!!) om 10u. present. We bespreken heel grondig de aankopen van het elektrisch materiaal die we de komende dagen zullen doen. We zullen de elektriciteit installeren in twee gebouwen: het gebouwtje van de zusters dat ongeveer vijf jaar geleden gebouwd maar nooit gebruikt werd en het nieuwe administratieve gebouw. Er moet dus heel wat aangekocht en naar Katako-Kombe gesleept worden.

Tijdens ons overleg belt Henriette. De meters hebben haar gevraagd of wij de elektriciteit in het nieuwe administratieve gebouw zullen installeren vóór ze de muren bezet hebben of als ze al bezet zijn. Natuurlijk zullen we de elektriciteit installeren eer er bezet is, dat is propeder én veiliger. We houden daar dus rekening mee bij het berekenen van de hoeveelheid en soort aan te kopen materialen.

Daarna gaan we naar Memisa voor overleg met Ernest die daar verantwoordelijk is voor de logistiek. We spreken af dat we morgen opnieuw langskomen om een bestelbon op te maken. Daarmee zullen we dan in het centrum van Kinshasa onze aankopen doen. De verkoper (Amsa) zal dan de factuur naar Memisa sturen. Wij moeten dus niet met veel geld op stap en dat is wel een geruststelling. Het is al even interessant dat we morgen om acht uur met Ernest kunnen meerijden, hij moet toch in de stad zijn.

De zoon van Camille was eerder dan voorzien klaar met zijn eerste sessie kinesitherapie. Hij zit ons in de wachtzaal van Memisa op te wachten. Zijn voet is erg opgezwollen (oedeem).

Ik geef hem wat tips om beetje bij beetje, zonder forceren zijn knie te buigen en om het oedeem uit zijn voet te laten verdwijnen.

Emery, de 'chef' van Memisa Kinshasa die ons naar Katako-Kombe zal vergezellen voor de evaluatie, wil mij ook spreken. Ik ga langs op zijn bureau, we maken kennis en babbelen wat over van alles en nog wat. Hij geeft me een goede indruk.

Na het avondmaal, we zijn slechts met drieën, blijven we, Jules, Frère Cyriel en ik, nog wat in de refter zitten. We discuteren o.a. over wat wij hier in Congo doen/komen doen, wat Cyriel hier doet (is in Kikwit actief o.a. met bijenteelt), ... Ook de paus, de problemen in de katholieke kerk (pedofielie bv.) en haar houding t.o.v. homosexualiteit komen ter sprake. Jules discuteert met een zeer open geest. Cyriel, een Frère van de Fanciscaner geloofsgemeenschap Tibériade - een tamelijk jong Katholiek broederorde, echter is extreem radikaal en overzettelijk, vooral wat homofielie betreft. "Het is een te genezen ziekte," stelt hij. Het gesprek ontaardt in een welles-nietes discussie waarbij hij zowel qua lichaamstaal als verbaal zeer agressief wordt. Hij, en hij alleen heeft het grote gelijk. Zowel Jules als ikzelf voelen ons gegeneerd maar slaan erin het gesprek naar andere onderwerpen af te leiden. We gaan naar ons kamer, Jules en ik met een soort kater, om te slapen.

Ik kan Frida per telefoon niet bereiken. Yves heeft het zeer druk in het ziekenhuis (Gentbrugge) zodat ik voor overleg enkele smsjes verstuur. Met Anne Marie spreek ik kort via Skype. Als ik later toch nog wat met Yves wil spreken, is het internet uitgevallen. Ik sms hem dat ik morgenvroeg om acht uur nog eens zal proberen.

